

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 26. juni 2008 i sag nr. BS:5B-6423/2007

LUXO ASA
Drammenveien 175
N-0277 Oslo
(adv. Jens Lund Mosbek)
mod
Voldgiftsinstituttet
Børsen
1227 København K
(adv. Karsten Havkrog Pedersen)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag, der er anlagt den 17. oktober 2007, vedrører et spørgsmål om habilitet.

Sagsøger, LUXO ASA, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Voldgiftsinstituttet, tilpligtes at anerkende, at **Advokat 1** der er udmeldt som voldgiftsdommer i voldgiftssag nr. E-1099 - **Person 1** mod LUXO ASA, er inhabil, og at han følgelig skal vige sit sæde i voldgiftssagen.

Sagsøgte, Voldgiftsinstituttet, har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen.

Ved brev af 20. juni 2007 anmodede **Advokat 2** som advokat for direktør **Person 1** sagsøgte om at fremkomme med forslag til etablering af en voldgift på 3 dommere, som alle skulle udpeges af sagsøgte, i en tvist mellem **Person 1** og dennes tidligere arbejdsgiver LUXO ASA.

Den 5. september 2007 bragte sagsøgte herefter en voldgiftsret i forslag bestående af retspræsident **Person 2**, **Advokat 1** samt lagman **Person 3**.

Ved skrivelse af 13. september 2007 gjorde sagsøger indsigelse mod forslaget om at udpege **Advokat 1** som voldgiftsdommer og anmodede om, at der blev udpeget en anden voldgiftsdommer. Sagsøgte anførte som begrundelse for sit ønske om udpegning af en anden voldgiftsdommer, at **Advokat 1** i dagbladet Børsen den 11. november 2005 var fremkommet med en stillingtagen til, om en registreret direktør i et selskab er

omfattet af forskelsbehandlingsloven.

Børsens artikel af 11. november 2005 er fremlagt i sagen.

Ved telefax af 19. september 2007 meddelte sagsøgte, at instituttet ikke fandt, at **Advokat 1** var inhabil som følge af de af sagsøger påpegede forhold.

Forklaringer.

Der er under sagen afgivet forklaring af **Vidne 1**, der har forklaret blandt andet, at man efter drøftelse blev enige om at søge at løse konflikten ved voldgift med tre uafhængige ikke partsudpegede dommere. Man tog ikke hensyn til, hvilke omkostninger der ville være forbundet med den ene eller den anden løsning. Der skulle deponeres i alt 830.000 kr. i forbindelse med sagen, således at hver part skulle deponere 415.000 kr.

Parternes synspunkter.

Sagsøger har i påstandsdokument af 30. april 2008 anført,

at et centralt og principielt spørgsmål i voldgiftssagen mellem parterne - der i sig selv vedrører et økonomisk krav på ca. kr. 2,5 mio. - er, hvorvidt forskelsbehandlingsloven i det hele taget kan påberåbes af en direktør, som ikke omfattes af lønmodtagerbegrebet,

at der ikke foreligger retlige afgørelser herom, hvorimod der har fundet en juridisk diskussion sted herom, hvor der har været betydelig uenighed om, hvorvidt direktører kunne påberåbe sig forskelsbehandlingsloven,

at **Advokat 1** offentligt i et massemedie har tilkendegivet sin utvetydige og uforbeholdne holdning til dette forhold, som voldgiftsretten er blevet anmodet om at afgøre,

at sagsøger derfor ikke realistisk kan tro, at **Advokat 1** efter den massive medieeksponering på spørgsmålet om forskelsbehandlingslovens anvendelsesområde vil kunne påvirkes af juridiske argumenter,

at det ikke mindst i voldgiftssager, hvor parterne har valgt at lade sagen afgøre bindende i en instans, må være et afgørende hensyn, at en voldgiftsdommer ikke på det tidspunkt, hvor vedkommende udpeges, fremtræder som havende en på forhånd fastlåst holdning til et centralt spørgsmål af stor værdi, som voldgiftsretten er blevet bedt om at afgøre,

at **Person 1's** advokat selv meget fornuftigt har bragt i forslag som en mulighed, at **Advokat 1** blev udskiftet med en landsdommer fra Østre landsret, hvilket forslag sagsøger har erklæret sig enig i,

at det således ikke forekommer vanskeligt at finde en egnet og kompetent erstatning for **Advokat 1**, som ikke på forhånd har ytret sig i entydige vendinger i et massemedie om et af sagens centrale omtvistede spørgsmål,

at det i den forbindelse er et skærpende element ved habilitetsvurderingen, at voldgiftsinstituttet først bringer **Advokat 1** i forslag på et tidspunkt, hvor klageskrift og svarskrift er afgivet og dermed på et tidspunkt, hvor voldgiftsinstituttet er fuldt bekendt med, at spørgsmålet vedrørende ca. kr. 2,5 mio. vedrører et forhold, som **Advokat 1** offentligt i et massemedie har erklæret sin uforbeholdne stillingtagen til,

at der er berettiget tvivl om voldgiftsdommer **Advokat 1's** upar-tiskhed i forhold til et centralt og væsentligt spørgsmål, som skal afgøres af voldgiftsretten,

at der ikke synes at være relevante tungtvejende modstående hensyn, der til-siger, at hensynet til, at begge parter finder voldgiftsretten betryggende må vige, og at sagsøgers indsigelse mod voldgiftsdommer, **Advokat 1** derfor skal tages til følge.

Sagsøger har endvidere gjort gældende,

at den af sagsøgte som bilag A fremlagte højesteretsdom refereret i UfR 1988, side 987, ikke har nogen relevans for denne sag, idet den massive me-dieeksponering i relation til nærværende sag ikke kan sammenlignes med nogle få bemærkninger i en omfattende litterær fremstilling på videnskabe-ligt niveau på flere hundrede sider,

at ingen af sagens parter i den angivne højesteretsdom - så vidt det fremgår af dommen fremsatte indsigelse med højesteretsdommer **Person 4's** habilitet, og

at sagen blev pådømt for over 19 år siden, og således inden Danmark i rela-tion til reglerne om dommerinhabilitet blev dømt for overtrædelse af den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og således inden der i dansk ret skete en øget fokusering på inhabilitetsreglerne.

Sagsøgte har i påstandsdokument af 29. april 2008 anført følgende:

Spørgsmålet om en voldgiftsdommers inhabilitet som følge af forudgående udtalelse om retstilstanden er allerede afgjort af Højesteret i dommen refere-ret i Ugeskrift for Retsvæsen 1988, side 987. I den retssag afgjorde Højeste-ret endeligt og som sidste instans spørgsmålet om en banks adgang til mod-regning med andre fordringer i indestående på en investeringsfondskonto til-hørende et konkursbo. Det fremgår af dommen, at højesteretsdommer

Person 4 deltog som dommer i Højesteret ved afgørelsen (dommen er af 10. oktober 1988).

Højesteretsdommer **Person 4** var forfatter til kommentarer til konkursloven. Han havde i 1987 netop udgivet 5. udgaven af sin bog. På side 311 kommenterede han det retlige spørgsmål, som den foran omtalte Højesteretsdom afgjorde året efter, herunder med henvisning til højesteretsdommerens artikel i Ugeskrift for Retsvæsen 1983, afdeling B, hvor han side 159 indgående redegjorde for sin bedømmelse af det retlige modregningsspørgsmål.

Uanset at højesteretsdommer **Person 4** således klart havde udtalt sin mening om modregningsspørgsmålet (som tidligere var foreløbig afgjort af Sø- og Handelsretten, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1980, side 335 - i noten til højesteretsdommen angivet som side 336), anså Højesteret ikke dette som en inhabilitetsgrund. Ellers måtte Højesteret ex officio have foranlediget, at højesteretsdommer **Person 4** ikke deltog i behandlingen af retssagen i oktober 1988. Det skete imidlertid ikke, og dermed er den retssag et afgørende præjudikat for bedømmelsen af spørgsmålet om **Advokat 1's** **Person 4** habilitet i voldgiftssag nr. E-1099. Allerede derfor skal Voldgiftsinstituttet frifindes. (Det kan i øvrigt bemærkes, at højesteretsdommer **Person 4** tilsyneladende ændrede opfattelse).

Den i nærværende sag opståede situation er at ligestille med den foran refererede afgørelse. Der foreligger ikke i øvrigt omstændigheder, som giver grundlag for at imødekomme den af LUXO ASA nedlagte påstand i stævningen af 17. oktober 2007, og der er således ikke andre forhold, som kan medføre, at frifindelsespåstanden ikke tages til følge. Der foreligger ikke de i voldgiftslovens § 12 nævnte forhold, som giver anledning til berettiget tvivl om voldgiftsdommerens (**Advokat 1**) upartiskhed eller uafhængighed. Øvrige hensyn tilsiger heller ikke, at stævningens påstand tages til følge.

Højesteretsdommen som omtalt foran er relevant for bedømmelse af denne sag og er også vejledende til afgørelsen af **Advokat 1's** **Person 4** habilitet. Sagsøgerens overvejelse om "massiv medieeksponering" er næppe træffende, og der er ingen tvivl om, at højesteretssagen var endelig og afsluttende instans på afgørelsen i den tvist, som højesteretsdommen refereret i Ugeskriftet 1988, side 987 omhandlede.

Spørgsmålet om højesteretsdommer **Person 4's** **Person 4's** habilitet var et emne, som Højesteret afgjorde ex officio. Tiden har ikke på relevant måde medført nogen ændring i retstilstanden vedrørende det i denne sag omhandlede spørgsmål.

Dette resultat svarer også til efterfølgende retspraksis og litteraturudtalelser m.v.

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Under denne sag har sagsøger, LUXO ASA, gjort gældende, at **Advokat 1**, der efter parternes anmodning er udpeget af sagsøgte, Voldgiftsinstituttet, som en ud af tre dommere i voldgiftssagen mellem **Person 1** og LUXO ASA, er inhabil. Voldgiftssagen drejer sig om, hvorvidt **Person 1** uberettiget blev bortvist fra sin stilling hos LUXO ASA.

Sagsøger har begrundet sin indsigelse mod, at **Advokat 1** udpeges som voldgiftsdommer med, at **Advokat 1** i en artikel i Børsen den 11. november 2005 er fremkommet med udtalelser om, hvorvidt forskelsbehandlingsloven finder anvendelse på direktører. Sagsøger har i den forbindelse henvist til, at et centralt og principielt spørgsmål i voldgiftssagen mellem parterne, der i sig selv vedrører et økonomisk krav på ca. 2,5 mio. kr. er, om forskelsbehandlingsloven i det hele taget kan påberåbes af en direktør, som ikke omfattes af lønmodtagerbegrebet.

Den omhandlede artikel i Børsen er skrevet af journalist **Person 5**. Det fremgår af artiklen, at Beskæftigelsesministeriet har flettet to EU-direktiver ind i den danske lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Ifølge direktivet må der ikke i ansættelseskontrakter stå, at ansættelsen hører op ved en given alder, der ligger under pensionsalderen på 65 år. Det er i artiklen anført, at Beskæftigelsesministeriet er af den opfattelse, at reglerne i direktivet gælder for alle personer uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet. Det er ligeledes anført, at Beskæftigelsesministeriet i sit svar har henvist til, at kontrakter, som administrerende direktører har indgået om fratræden førend det 65. år, er ugyldige ifølge lovens § 5a, stk. 4. **Advokat 1** er i artiklen citeret for bl.a. at have udtalt, at hvis en virksomhed ønsker at sige farvel til direktøren, når han runder de 60, kan det nu kun ske ved at fyre direktøren, og at dette i reglen udløser et aftalt gyldent håndtryk. Han er endvidere citeret for at opfordre til en hurtig genforhandling af kontrakterne.

Efter det foreliggende finder retten, at **Advokat 1's** udtalelser i artiklen i Børsen den 11. november 2005 må anses at være fremkommet på baggrund af udtalelserne fra Beskæftigelsesministeriet om ministeriets fortolkning af reglerne. Retten må derfor lægge til grund, at udtalelserne ikke hverken tidsmæssigt eller indholdsmæssigt relaterer sig til den verserende sag, men alene kan anses som et indlæg i en juridisk debat. Retten finder derfor, at forholdet ikke kan danne grundlag for tvivl om **Advokat 1's** upartiskhed i voldgiftssagen. Da det af sagsøger i øvrigt anførte ikke giver grundlag for at anse **Advokat 1** for inhabil i den verserende voldgiftssag, tages Voldgiftsinstituttets frifindelsepåstand til følge.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at der er tilkendt sagsøgte et passende beløb til dækning af

udgift til advokatbistand på 10.000 kr.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Voldgiftsinstituttet, frifindes.

Sagsøger, LUXO ASA, skal inden 14 dage til sagsøgte, Voldgiftsinstituttet, betale sagens omkostninger med 10.000 kr.

Dommer 1

Dommer 2

Dommer 3